



ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ಬರಿಗೈ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮನೆಯವರು ನಿರಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾಷಣಕಾರರಿಗೆ ಆಯಾ ಭಾಗದ ವಿಶ್ವ ಬೆಳೆಸನ್ನೊ ತಿನಿಸನ್ನೊ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸುವುದು ಉಚಿಕೆ. ಒಂದೋಮೈ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ಕರದಂಟನ್ನೂ ಕುಂದವನ್ನೊ ಕೊಂಡು ಅರ್ಥಾಯಿರು ಕೊಟ್ಟದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಮಾನ ಉಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಚೆಕ್ಕೋಡಿ ಭಾಗದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಒಂದು ಪೆಂಟಿ ಬೆಲ್ಲ ತಂದಿದ್ದೆ.

ಅಂಕೋಲೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಗುತುಂಬ ಬಸ್ಲೆಸ್‌ಮಾಲ್ವಿನ ಸಿಂಬೆಯನ್ನೂ ಬಣ್ಣದ ಸೌತೆಕಾಯಿನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ಮಹಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಾತ್ಮರು ಕೊಟ್ಟ ಚಕ್ಕೆ ಏಲಕ್ಕೆ ಲವಂಗ ಕಾಫಿಪುಡಿಗಳ ಪ್ರೊಟ್ಟಣ ವಿಚಾರಗಲು ಎರಡು ವರ್ವ ಬೇಕಾಯಿತು.

(ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು, ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾವುದೇ ಕರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಾರದೆಯೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಳಿ ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲ). ಹಿಂದೋಮೈ ಮುದ್ದೆಬಿಂಬಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಪತ್ರ, ‘ನಾನು ಮೈಸೂರಿನ ಕಡೆಯವನು. ಮುದ್ದೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವನು. ಆದರೆ ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮುದ್ದೆ ಮರೆತು ಜೋಳದರೊಟ್ಟಿ, ಬದನವೆಲ್ಲ, ಶೇಂಗಾಹಿಂಡಿಯ ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಭಾವುವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಹೊರಡುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ‘ಸರ, ಜರ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡಿಕ್ಸು ಬಾಗಲ ತಗಸರೆ’ ಎಂದರು. ನೇಡಿದಿರೆ ಐವತ್ತು ಕಟ್ಟಿಕಲ ರೊಟ್ಟಿ, ಒಂದು ಕೆಚಿಯಪ್ಪ ಶೇಂಗಾ ಹಿಂಡಿ, 20 ಶೇಂಗಾಹೋಳಿಗೆ ಪ್ರಾಕು. (ಆದರೆ ಈತನಕ ಯಾರೂ ನನಗೆ